

—Diarul apare uă-dată pe săptămână. — Redactore, CUCU RIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C. —

Capra păscându șă perdută PASTORITA

Ghieci, unde PASTORITA? Ghicitorul va primi ca premiu unu abonamentu gratisu pe unu anu la Ghimpele, platindu numai 24 lei, și dreptul a săruta pe pastorita.

HORA DE LA GRIVITIA

Féta luř Gazi-Osmanuř,
Grivita, pôrtă-unuř colauř,
Unuř colanuř totuř de oțelnuř.,
Jocă fulgeriuř po eluř,

Aleleř! de l'asî luř
Inapoř nu l'asî mai da

Mandrâ'n cale 'mî-a eșitü,
Doru'n mine-a răsăditü,
Si de-o lună până acumă
Răsăditü mă tine'n drumă.

Fa, colanul ţi-oř luř,
Si 'napoř nu l'oř mai da.

Puică scumpă de vitează,
Nu m'aduce la necază,
Că 'ntr'o di m'oř da prin focă
Si te-oř prinde de mijlocă.

Er colanul ţi-oř luř,
Inapoř nu l'oř mai da.

Tu ești viță de păgână,
Ești sunt viță de Română;
Bună ești de sărutată,
Dér și ești bună de luptată.
Si colanul ţi-oř luř,
Inapoř nu l'oř mai da.

Fa, deschide'mi sinulă tău
Cată ū blandă în graiulă meu;
Nu mă face să te-așteptă
Si se dău cu tine piepte;
Pieptă cu tine de voiă da,
Dău colanul ţi-oř luř.

Tot aşa, mări-am grătită...
Intr'o di m'am repetită,
Şi-am pusă mâna pe colană
Si pe fata lui Osmană.
Aleleř! Grivitoř, fa,
Inapoř nu te-oř mai da!

(Vocea Covurluiului)

V. Alexandri

D'ALE DILEI

Focă și părjolă s'ař făcută pe noi organele domniloră roșii, pentru că în numerul trecută amă afirmată că domniř libertori, cari acum două-decă și mai bine de ani au vândută Bassarabia României, suntă singuriř capabili a vinde pe aceeař Bassarabia Russiei, pentru că dicătorene iñevetă că „celă ce a vândută uă-dată, vinde-va totuř d'auna.“

Da, aşa amă disuř, nu ne dămă la uă-partă, și, ceea ce amă disuř atunci, menținemă și acumă...

Ascultař.

**

Bassarabia, hărăzită Russiei de bunul și prea milostivul nostru suzerană, nu mai era Bassarabia ci curata Russiă, și de n'ară fi fostă d'alde Steaua Dunării și Pruncul Română care mai tardiu a devenită găligană mare sub nume de Românlă, ca să pledeze pe la hagialicurile cabinelor în momente propice, s'ar mai fi reîntorsuř ore Moldovei, fără parale-

bine înțelesuř, participa aceea cu acele guri ale Dunării de cari se cuturemă acum generosa pressă a opoziționii? Pare-ni-se că cât îi lumea și pământul.

**

Da, ați fostă, sunteř și veți fi vîndetori, domniloră libertori, și de voită probe, poftiř uă mje...

Terra acésta, gradina și magazia prea puternicului suzerană, se bucură în liniste, cu capulă pe tipsă, de drepturile ce, ca resplată de supunere, mai acordař Turci, Nemți și Muscali, boeriloră și ciocoiloră boeriloră. Vine însă 1821 cu Tudor Vladimirescu care silesce pe prea puternicul suzerană a da Domnia, nu celuř ce voia puternicia-sa, ci celuř ce voiau mojiciř din téra. — Intrebămuř, ciocoisauř libertori era Tudor cu aceia cari faceau resmîriță și vindeaū terei drep-tulă de Domnia pămînteană?

Vine in urmă 1848, care face în 3 luni de dile și pe mojiculă din fașă sănuř mai uite de libertate, egalitate și fraternitate; apoi succedă 1856 care, prin resbelul Crimei, ne redă Bassarabia și uă Constituțione; mai vine 1859 care, din duoi brađi intr'uă tulpină, face unulă și același arbore seculară pe care nici securea sělă mai pótă abate; mai vine 1864 care vinde mojiciloră improprietăarea bodîrlaniloră, averile monastiresci, egalitatea înaintea legiloră; mai vine 1866 care bagă pe mojiciř în marea familie europeană; vine, în fine, 1877, care, pe lîngă „colturi multe și mărunte dela Isus Christos dăruite“, ce vomuř vedea peste puțină cu ajorulă Dumnezeul României, ne redete pînă adă vechia fală stremoșască, care, grația cioclovinelor din toți timpii, de multă amortise!...

**

Hei bine, cine, cine vîndutău, și anca fără parale, tote acestea bodîrlaniloră din România? — Protipendada cu ciocoisauř loră din Centrul de la hanulă Dacia? ori aşa numiři de voi marfafor cari cutrieraū pămîntul și faceau găligiř de assurdeaū cabinetele? Carcalechi aluř vostru, cinstiř ciocoisauř, cu Viitorul său Românescu, ori d'alde Chelbeșulă cu Stéoa Dunării și d'alde Rusetache cu Pruncul de acum 29 de ani și cu găliganulă său Românlă de adă?

„De veři tagădui voi, pietrele voruř, mărturisi,“ dice scriptura...

Cum déra să nu ne tememă că, aceia cari au dată, prin vîndare fără parale, atatea bazaconii Româniloră, să nu sfîrșescă de a vinde și Musca-

liloruř Bassarabia... cu Naiță Nasara-bescu cu totuř?

Lucru nu este cu neputință... când opoziționea și-a perduř mintile!...

**

Acum, décă asemenea vînderti n'ař putută să le facă pré cinstiři și de bună néamă oposanți și le lassă gura apă la ele, a cui e vina? Ce mai chichiréză gâlceavă décă ni n'ař puterință? Nu sciū dumnea-loră că nu tote muscle facă mire?

**

Bocescă-se și cobescă decă pase-riile nocturne dela Pressa, Timpul și Răsboiul pînă voru reguși în injurii; inventeze la calomniř de palmuiră ministerială acei ce palmie și scuțpiră peste obrajăuř ař fostă deprință ca ciocoisauř ia de la stăpâniř loră; pună re-negătiř, în nelealitatea loră, Comorile de gineri a asasina materialicesce, neputânduři asasina moralicesce pe adversarii cei mai redutabili; salarieze ca să injure bravă vestiř, fără patria sau părinți, ca Bauer. Vermont, Slavici și atâtăi alți mercenari, — cu aiătuř mai bine și mai sicură guvernul liberale va ajunge la întă, acelă guvernă care fără doră nu va îmbuiba pe ciocoisauř, déra va satis-face pe bella și gratioasa cocónă ce se numesce România liberă și in-dependintă, România ce legitim viséză și se prevede mare si putinte: dela Tissa pînă la Marea negră!

Cum sciřtă însă, asemenea visuri nu de către musce se realiză, pentru că albinele éra nu muscle, domniř oposanți, facă mirea...

Faptele vă vorbescu de sine-le.

Piparușuř.

S E R G E N T U L U

Pe drumul de costișe ce duce la Vasluř Venea unuř omuř cu jale, dicenduř in gândulă lui: „Mai lungăři pare calea acum la 'ntorsă a casă..“ „Așă vrea să sboră, și rana din pulpă nu mă lasă!“ Si bietul omuř, slabuř, paliduř, avînduř sumanulă ruptă Si uă cămașe ruptă bucăři pe dedesupă, Păsea trăgănduř piciorulă incetă, déra pe-a lui față Sbura ca uă lumină de glorie măreță Si'n ochii lui de vultură adâncă, vioř și mari Treceauř luciose umbre de eroi legendari. Opinca-ři era spartă, căciula desfundată, Dér fruntea lui de raze părea încoronată, Calică-ři era haina, déra străluceař pe ea Si crucea Santulă Gheorghe s'a Româniř Stea.

Românlă venea singur pe drumul plină de sôre Cand éta că aude fanfare sunătoare Si vede nu departe în față lui venindu Unuř corpă de óste mândră in aură strălucindu: Erauř trei batalioane de gardă 'mpăratescă, Mergănduř voiosuř la Plevna, cu doruř s'o cucereșă. In fruntea-ři colonelul frumosuř, pe calu-ři pagă, La bravii săi tovarăši privia adesuř cu dragă, Si anima in peptu-ři, bătea cu focă, deșteptă,

Căci elu visa, privindu-ți, la lupta ce' ascăptă.

D'uă-dat' elu dă cu ochii de sărbădul Română
Ce stase'n locu la umbră, supt unu stejaru bătrână,
Să multă se minunăză, și nică că'i vine-a crede
Când crucea Sântul Gheorghe pe sinul lui o vede;

S'opresc regimentul, eră bravul colonel
Se'ncină la drumețulu, s'apropie de elu
Si i' dise cu blănăde: — De unde vii, străine?
— Vin tocmai de la Pievna. — Cum e acolo? — Bine.
— Dér aste decorații cum, cine ti le-a datu?
— Chiar Domnitorul nostru șal vostru Impăratu.
— Dér pentru care fapte? — Sciu e?... Ci că
dreptă plată
„Că am înspătă eū stégul în Grivița luată,
Ș'apo rănită la pulpa m'amă prăbusit în sănătă.“
— Dér ce gradă ați voinice? — Amă rangă... de
Dorobanțu!

Atuncea colonelul, dându măna cu sergentul,
Se'ntorice, dă unu ordină. Pe locu totu regimentul
Se'nsiră, pôrtă arma, salută cu onor
Românul care pléca trăgându a lui picioru.

Mircești, Dec. 1877.

V. Alesandri

(Converbiri Literare)

DE TOATE

Aflăm că mintoasa beizadea, voind a' să
satisfacă placerea, din di în di, se prepară
pentru a se instala la palatul Mărcuței;
astfel că totu i' e frică să nu' apucă
alți înaante, și se certă totă diulica cu oră
cine i' eșe înaante.

*

Pe la primărie n' se spune că lucrările
mergă de minune de bine, de când d. Petrescu este șefu comptabilu!

Ca dovadă n'aveți de câtă să vă pre-
sentați la cancelaria controlorilor, și déca
o veți găsi deschisă mai de uă di intr'uă
săptămână, suntemu gata a vă da unu
premiu! Aci suntă concentrate mai multe
interese comerciale și fiscale, dér este
destul d. Petrescu să vrea, și totul dis-
pare. Noi amă rugă pe d-ni consilieri
comunală, că déca nu este trebuință de
acei controlori și de ore ce cancelaria loră
stă închisă, să' desființe, și să nu mai
chinuescă publicul făcândul să aștepte
dile intregi pe afară, până să' vie poftă
d-lui Petrescu ca să pue la dispoziția pu-
blicului și a autorităților, armata sa de
controlori fără controlu.

*

Din diarele apărute cu ocazia anului
noi, vedem c'au dispărută trei părți din
patru. Abia născuse și și-a datu repede
sfărșitul. Uă-dată cu dispariținea loră
au dispărut și cerșetori Turci. Care să
făcau cauza acestei coincidență?

*

Redacțiunea Răsboiului, să comandată
prin d-ni Bauer și Veis, mai multe dic-
tionare de expresiuni alese prin tavernele
străinătăței.

Ce pagubă le face lipsa surugilor!

AMORULU SI RATIUNE

Fiul Venerei frumosă,
Spună că: prințu cădendu uă-dat'
N-a lui fire amoroșe.
Ratiunea a chemată.

Ea sosi, și cù mândrie
I' dise: — „vedi vremea a sosită,
Cându în ajutoru scăti fie
Sfatul meu desprețuită?“
— „Fug! atunci de lingă mine, —
Deu i' dise, — căci de-ași fi
Luminată de ratiune
Amoră nu m'ași maș numi!“
(Imit.)

C. G. H.

GHIMPISORI

— Care e deosebirea intre unu deputată conservatoră și unul liberală?

— Si unul și altul suntă cam domoi la trăbă,
dér pe când celu d'antă dörme celu d'al doilea
face gălăgie.

**

Presa de căte-va dile, vădendu că *Românu* o totu prinde desu cu ocaua mică, a hotărătu a scormoni și ea pomelnicu *Românu* de prin 1870. Dér alta vră se plănuescă *Presa* și alta ese: căci vrēndu să'l înegrășă în facia cititorilor, partida liberală îngrășează fera în față vecinilor, numai să' ajungă scopul: de a veni la putere. Așa este ciocoiul, elu n'are patrie ci numai pungă.

**

— In ce e mai remarcabilă diua începătoare a anului 1878.

— In decorații și diare care aă apărută în acea di cu duimul. Si de ce să nu iasă atâtea cându și niște băețoi s'au făctă gazetari?...

**

Unu soldată Rusă fiind orinduită a pădi totă năoptea la corpă, adormi rezemată de tunu.

Superiorul său voindu a'lui cerca, să apropie de elu. Soldatulă deșteptându-se și ne mai putendu să strige, duse encet uă măna la gura tunulu și incepu a șopti tăcere. Ofiterulă se apropia și lău entrăbă ce e? — Tăcetă, respunse el, căci a intrat unu șorice pe gaura tunulu și vrău să'l prinđu!...

**

România slobodă de gură care începuse a face alarmă cu ocazia distribuirei decorațiilor de anul noi, a reintrată în tăcere. — Care să fie cauza? — Se vede că Redactorul ei trage nedejde, ca prepelița de codă, că la adoua împărțire nu va fi trecută cu vederea.

**

Cu tōte sgomotele privităre la apropierea păcăi, Redactorul *Răsboiului*, totu continuă a face răsboiu celor din năuntru. Causa e că densusu neplăcădu' pacea nu poate fără *răsboiu*.

**

Din isvoră sicură, ne informăm că d. Esarcu, ară fi refusată Decoratiunea cu care la cinstitu guvernulă!

Regele Galantuomo, a disu:

„Decoratiunea unu bărbătu și buchetul uue dame nu să potă refusa.“

Nu stimă déca d. Esarcu ar fi refusată buchetul déca i' s'ară fi oferită? Bine voéseă cunoșcătorii a ne respunde.

Coghehris.

VARIETATI

Poetul francesu *Lemière* era amicul ordinei și păcăi. Cele de'ntăi escese ale revoluției franceze făcăru asupra uă adenătă 'ntipărire, elu nu pută vedea fără uă

viă măhnire nenorocirele patriei săle. Lyra lui amuț. Când cine-va 'lui 'ntreba déca nu se occupă de-a compune vrănu noaă tragediă: Vă! respunde elu cu 'ntristare, ce trebuie când ele-alergă pe ulje?

**

Lesage, autorul lui *Gil Blas*, e pôte celu de'ntăi surdă ce s'a văzută veselă și de umore pătrivită. Dér' a căstă veselă avea ce-va de mușcătoru; se părea că se bucură de infirmitatea sea. Elu nu putea s'audă de cătă prin adjutorii unui cornetă: «Ecă bine-fătătorul meu, dieca unui amicu, scoțându cornetul din posunar: mă ducă într'uă casă; dău de obuze nuoi și sperându că se vară, găsi înscări-va omene de spirici, mă servescu de scumpul meu cornetă; de vădu énsă că-acestia nu suntă de cătă nisice prătă, lă pună indată n posunară dicând: «Nu mă temă că mă vei face se'mie fie urită.»

Juio.

RICHELIEU SI PREDICATORULU

Unu predictoru, esindu pentru 'ntăia óră din mănestirea lui, predica 'naintea cardinalul Richelieu fără a fi intimidat. Richelieu fu surprinsu, ba chiar ofensat.

— Si unde părinte, i' dise elu, ai invățătă se vorbesci in publicu cu atăta sicură și autoritate? Cea mai mare parte din predictori suntă mișcați și intimidati înfațișându-se pentru 'ntăia óră înaintea unei adunări.

— Monsignore, dise călugărul, mă exersam la mănestire in grădină, din'na-intea unu răzorul de vără, ale căroru capete rotunde mă reprezintă unu auditoru.

— Pré bine, dise cardinalul, dér' in fine, este auditoru intre auditori; — astă diminată aî vorbită înaintea unor prinți, duci, marquisi și... înaintea unui cardinalu.

— Ah! monsignore, in răzorul de vără, era și una roșă.

ALPHONSE KARR.

Trad. de Jun-lin-un.

ATENEUL ROMÂN

Programul conferințelor publice

pe anul 1878

Sămbătă 21 Ianuariu, d. Vasile Boerescu: Converbiri asupra științei finanțelor,

Sămbătă 28 Ianuariu, d. Sion: Va analiza și comentă o poemă epică din secolul trecut, intitulată Tiganiada.

Sămbătă 4 Februarie, d. P. Vioreanu: Despre necesitatea de a da uă nouă direcțione activităței naționale către desvoltarea comerțului, industriei și agriculturii combătându tendința către funcționarism.

Sămbătă 11 Februarie, d. A. Odobescu: Reacoala Românilor din Ardealu la 1784 sub Horia.

Sămbătă 18 Februarie, d. C. Olănescu: Despre Teatru.

Sămbătă 25 Februarie, d. V. A. Urechiă: Despre mișcarea literară la sfîrșitul secolului al XVII-lea.

Sămbătă 4 Martie, d. St. C. Michailescu: Despre răsboiu și industrie.

Sămbătă 11 Martie, d. Zepenfeld: Catedrala de la Argeșu.

Sămbătă 18 Martie, d. Dimitre Ioan Ghica: Consideraționi generale asupra instrucției.

Sămbătă 25 Martie, d. Antoniu Roques: L'art de la lecture.

Sămbătă 1 Aprilie, d. C. Stănescu: Artele plastice in România in cei din urmă două secole.

Jou 6 Aprilie, d. Laurian: Despre învățămînt.

Sămbătă 8 Aprilie, d. C. Esarcu: Va analiza și comentă mai multe din documentele sale inedite descoperite in archivele Italiiei.

Duminică 9 Aprilie, d. C. Esarcu: Continuarea aceluiași subiectu.

Bioul Ateneului

Ce timpuri grele.—Uă beizadea joacă la comanda unui bou boerită în grajdurile Câmpinéului

Pressa, pretinde că în casuri grave făcători ide rele se potu unu cu omeni onești, potu chiar dormi cu sicuranță în mijlocul lorū, numai posunarie simte efectula.